

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010402
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4114010402.5

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Trnkovou v trestnej veci proti H. S. I. J., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.2.2016 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/ H. S. Y. T. I. F. J. P. Ý., narodený X.X.XXXX R. F., trvale bytom P. Č. XX, okres Nitra, nezamestnaný,

2/ E. P. I. S. R. I. Y., narodený XX.X.XXXX R. F., trvale bytom E. W. Č. XX, okres Nitra, nezamestnaný,

s ú v i n n í , ž e :

spoločne s už odsúdenými Š. Š. I. I. E. P. dňa 14.10.2012 o 03.00 hodine v obci A., okres Nitra, pred rodinným domom číslo XXX, fyzicky a slovne napadli poškodených H. W., W. W., H. J., E. J., Q. C. I. A. C. tak, že po odchode poškodených z hodovej zábavy z kaštieľa v obci A., obvinení nasadli do auta a išli za poškodenými, pričom pred rodinným domom číslo XXX zastavili, vystúpili z auta a išli k poškodeným, kde jeden z obžalovaných zakričal: „kde je ten buzerant ?“, následne obžalovaný H. S. udrel do oblasti tváre Q. C., ktorý následkom úderu zostal ležať na zemi a potom začal obžalovaný H. S. spolu s obžalovaným Š. Š. útočiť na H. J., obžalovaný E. P. útočil na H. W. údermi a kopmi, následne spoločne E. P. I. E. P. útočili spoločne údermi a kopmi na poškodeného H. W., pričom poškodená W. W. sa mu snažila pomôcť, na čo ju E. P. udrel do tváre, po čom spadla a zostala ležať na zemi, následne obžalovaní nasadli do svojho auta a z miesta činu odišli, pričom svojim konaním spôsobili poškodeným zranenia a to H. W. tržnú ranu očnému viečka vpravo, pomliaždenie pravej očnice a pomliaždenie pravej spánkovej oblasti v oblasti ľavého záhlavia s dobou práceneschopnosti

- 2 -

1T/37/2014 - 388

od 14.10.2012 do 9.11.2012 a W. W. obžalovaný E. P. zlomeninu vonkajšieho členka pravej dolnej končatiny, trhlinu pravého nosového krídla, otras mozgu a pomliaždenie čelovo spánkovej oblasti hlavy obojstranne s dobou práceneschopnosti od 14.10.2012 do 20.1.2013, ostatným poškodeným boli spôsobené ľahšie zranenia, ktoré si nevyžadovali práceneschopnosť,

t e d a :

obžalovaný H. S.:

- dopustil sa slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách,

obžalovaný E. P.:

- dopustil sa sloвне a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách,

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví,

tým spáchali:

obžalovaný H. S.:

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ , ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona,

obžalovaný E. P.:

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ , ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.),

Za to im súd ukladá:

obžalovanému H. S.:

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák., nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

- 3 -

1T/37/2014 - 389

obžalovanému E. P.:

Podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, n/ Tr. zák., na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2(dva) roky.

Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 30(tridsať) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný E. P. povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť titulom náhrady škody spoločnosti:

- Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, na účet vedený v Štátnej pokladnici číslo účtu SK418180000007000221526, VS:1406003901, KS:0058, sumu 1.554,34 eura,
- Sociálnej poisťovni Bratislava, na účet pobočky v Trnave, Ulica V. Clementisa číslo 24/A, Trnava sumu 1.060,90 eura.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť:

- Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova ulica číslo 25, Bratislava, súd s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodené spoločnosti:

· Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava,
· Sociálna poisťovňa Bratislava,
so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom oboch obžalovaných, poškodených A. C., O. Q. C., W. W., H. W., E. J. I. H. J., výsluchom svedkov Š. Š. I. E. P., prečítaním svedeckej výpovede H. P., prečítaním znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie, E. L. B. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný H. S. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Ďalej odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, a h/ Trestného poriadku, či:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona,

- 4 -

1T/37/2014 - 390

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin kladený mu za vinu,

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Obžalovaný na všetky tieto otázky odpovedal áno.

Obžalovaný E. P. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. K veci uviedol, že boli v A. na zábave, bavili sa, potom vyšli von na cigaretu a ako vonku stáli, jeden z napadnutých, ktorý mal na hlave účes zvaný číro, do neho drgol a nadával mu do Cigáňov. Potom sa začali hádať a vrátili sa pred kaštieľ. Prišiel za nimi aj Š. a aj jeho brat E. a rozhodli sa, že idú domov. Po ceste stretli tých napadnutých, vystúpil z auta a jedného z nich sa pýtal, aký ma problém. Jedna z poškodených, tá, čo má čierne vlasy, ho chytila za ruku, ale sa jej vytrhol. Potom sa strhla bitka a niekto útočil na jeho brata, preto sa začal biť, lebo skočil do neho taký pevnejší a obaja, aj jeho brat, aj ten, čo na neho útočil, boli zrazu na zemi. Potom, ako sa zdvíhali zo zeme, Zacharová stála za jeho bratom a chcela chytiť jeho brata. Zachar sa zahnal na jeho brata, ale ten sa uhol a tak trafil svoju ženu. Potom išli domov. Priznáva, že útočil na W., útočil na neho údermi aj kopancami. Na nikoho iného z nich neútočil. Zranenia W. vznikli asi tak, ako popísal, teda, že jej ich spôsobil jej manžel, keď ju udrel a ona spadla na zem. Potom už zostala ležať na zemi. Útočil len na pána W., pani W. do tváre neudrel. Brat a aj pán W. ležali na zemi a W. na neho útočil. Brat kričal, aby mu pomohol, preto začal útočiť na W.. Bil ho a aj ho kopal. Keď vstali zo zeme, ja išiel preč, ale W. chcel udrieť jeho brata, pričom za ním stála pani W. I. W. trafil namiesto brata svoju ženu. Pán W. udrel pani W. do tváre. W. útočil pästou a udrel ju pästou. V čase incidentu mal oblečený bledomodrý svetřík. Meria 168 cm. Jeho brat E. je odo neho menší, dosť sa podobajú aj v tvári a aj postavou. Ľutuje, čo sa stalo.

Poškodená A. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že boli na hodovej oslave a zábava prebehla v poriadku. Keď v skorých ranných hodinách išli domov, predbehlo ich auto, vystúpili z neho viacerí chlapi a jej muž hneď dostal takú ranu, že spadol a bol v bezvedomí. Snažila sa ho prebrať a vtedy dostali aj ďalší ich chlapi. Potom si všimla, že spadla aj jej sestra. Vtedy prišla k nej a tí, čo na nich útočili, sadli do auta a odišli preč. Nevedela od koho jej manžel dostal úder, len vedela, že spadol a krvácal, preto sa mu snažila pomôcť. Nevie nikoho popísať, akým spôsobom útočil, lebo tam bola tma. Nevie, kto útočil na pána W., lebo bola pri manželovi a vtedy bola k nim otočená chrbtom. Nevie ani to, kto zaútočil na sestru, len švagor zakričal a snažil sa jej pomôcť. Nevidela, ako sa to stalo. Počas hodovej zábavy sa stalo, že si k ich stolu prisadol jeden človek a strkal do pani J., preto požiadali usporiadateľa, aby ho upozornil a aby sa slušne správval. Nevedela, či táto osoba, ktorá si vtedy sadla k ich stolu, bola aj medzi útočníkmi, ktorí ich napadli už v blízkosti domu jej sestry. Mali ešte jeden menší konflikt, keď odchádzali

z tejto zábavy a išli po chodníku, ktorý bol úzky, pričom sa stalo, že niekto cúvol do cesty a navzájom do seba narazili. Nevedela, či osoba, ktorá bola pri tejto zrážke, bola aj pri útoku, ktorý neskôr vznikol.

- 5 -

1T/37/2014 - 391

Poškodený O. Q. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bolo to už dávno, ale pamätá si, že chlapci zaparkovali auto, vystúpili dostal ako prvý ranu. Odvtedy mal výpadok pamäte a keď sa prebral, tak videl, ako nasadali do auta a odišli preč. Úder dostal od tu prítomného obžalovaného a ukázal na H. S.. Keď sa prebral, mal zlomený nos, tiekla mu krv, lapal po dychu. V podstate celú túto udalosť preležal na zemi. Nevidel, kto udrel pani W. W.. Útok obžalovaného H. S. na neho smeroval spredu priamo na jeho tvár. Úder dostal na nos, kde má aj zlomeninu. Útočil na neho rukou zavretou v päšť. Nie je pravda, že prvý útok bol z jeho strany na E. P..

Poškodená W. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že išli z hodovej zábavy a bol urobený chodník z paliet. Pred ňou išiel H. J. a za ňou išiel jej muž. Stáli tam nejakí chalani a H. J. sa im vyhol, ona sa však nestačila vyhnúť a do jedného z nich narazila. Tento chlapec, do ktorého narazila, bol potom aj medzi útočníkmi, ktorí povyskakovali z auta. Potom išli domov a dobehlo ich auto, z ktorého vystúpili štyria chalani. Prvý úder dostal švagor Q. C., ktorý aj hneď spadol na zem, potom sa dvaja z týchto chlapcov pustili do H. J. a jeden taký menší útočil na jej muža. Tento chlapec, ktorý útočil na jej muža, si zavolať ešte ďalšieho a obaja títo chlapci bili jej muža. Jeden z nich mal oblečenú modro-bielu kockovanú bundu, za ktorú ho aj chytila, aby neútočil na jej muža. Chcela ho odtiahnuť a už potom si viac nepamätá. Keď sa prebrala, videla ako E. J. I. Q. C. utekajú za autom, aby si zapamätali jeho značku. Nevedela, čo mal oblečené druhý útočník, ktorý útočil na jej manžela. Keď sa oni bili, tak stála kúsok ďalej, aby ju nemohli kopnúť. Nevie popísať úder, ktorý dostala, ale určite vie, že pred ňou bol len tu prítomný E. P., ktorý mal oblečenú bielo-modrú bundu. Keď ležal manžel spolu s ďalším útočníkom na zemi, tak ležali nie na sebe, ale vedľa seba. Keď sa prebrala, tak ju bolel členok a z nosa jej tiekla krv. V dôsledku zranenia bola v nemocnici jeden deň, teda v nedeľu a potom v pondelok ju prepúšťali domov. V nemocnici jej urobili CT hlavy a zasadzovali nohu. Sadru na nohe mala od toho dňa až do decembra, keď pred Vianocami jej ju dali dole. Stále bola doma, bola práceneschopná. Okrem zranenia nohy som mala kľudový režim aj z toho dôvodu, že sa jej točila hlava po otrase mozgu. Tu prítomný mladý pán, pričom poškodená ukázala na obžalovaného E. P. ju udrieť mohol iba on, lebo on stál pred ňou. Nevedela popísať ranu, ktorú dostala ani útok, ktorý smeroval na ňu, lebo následne bola v bezvedomí. Vie, že medzi útočníkmi boli dvaja bratia, to potom zistila polícia. Nepozná ich, pretože keď útočili, tak sa im nepredstavili. Nemýli sa, pred ňou stál tu prítomný obžalovaný E. P., nie jeho brat E.. Jej práceneschopnosť trvala od 14.10.2012 asi do 21.1.2013. V čase keď som mala na nohe sadru, sa pohybovala len s barlami a aj potom keď jej ju dali dolu, ešte musela používať barle.

Poškodený H. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď odchádzali z diskotéky z kaštieľa, tak nastala nejaká potýčka, do ktorej sa dostala jeho manželka spoločne s H. J.. Chytil švagra za plecia a povedal mu: „jeb na nich na buzerantov“ a odišli preč. Ako išli smerom domov, zastavilo pri nich auto, z ktorého vystúpili štyria chlapi. Jeden z nich ho udrel a potom nastala bitka tak, že na zemi držal jedného z nich za krk a druhý z nich do neho kopal. Dostal ranu do oka a pravdepodobne išlo o kopanec, lebo táto rana smerovala zospodu hore. Potom len počul, ako niekto hovoril: „W. sa nehýbe“ a vtedy sa snažil pustiť toho, ktorého držal za krk a snažil sa vstať. Čo sa dialo okolo neho moc nevie, lebo toho jedného stále držal okolo krku a boli na zemi. Vie, že tento muž kričal o pomoc a kričal nejaké meno, ale to meno si nepamätá. Potom ako počul, že sa W.

- 6 -

1T/37/2014 - 392

nehýbe, tak ho pustil a snažil sa postaviť, pričom sa odplazil k svojej manželke, ktorá tiež ležala na zemi. Videl, ako títo chalani, ktorí na nich útočili, utekali preč do auta a ešte si všimol ako E. J. a švagor C. utekajú za autom a ešte im kričal, aby si všimli značku tohto auta. Nevie, ako spadla jeho manželka, lebo to nevidel. Nevie ani to, či dostala nejaký úder. Ležal na zemi a reagoval až na to, keď počul, ako niekto hovoril, že sa W. nehýbe. Nevedel presne ani to, či ten, ktorý na neho útočil, ho najprv udrel alebo či sa navzájom chytili za bundy a tak spadli na zem. Vie, že keď ležal na zemi, tak dostával rany. Viem iba to, že ten, s ktorým spadol na zem, bol nižší ako on, ale čo mal oblečené nevedel povedať ani to ako vyzeral ten muž, ktorý prišiel ako druhý k nemu a ani to, čo mal oblečené. Vie, že dostával rany a asi kopanec do

oka, lebo tá rana smerovala zospodu hore. Osvetlenie bolo dosť mizerné, lebo to bolo na ulici, bola tam tma. Svietilo tam pouličné osvetlenie. Nevedel opísať, ako boli vedené útoky na ostatných poškodených, lebo hneď sa v podstate začal biť s tým jedným a preto nestihol sledovať, čo sa dialo okolo neho.

Poškodená E. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že odchádzali z kaštiel'a okolo pol druhej nad ránom. Dostali sa do potýčky s nejakými chlapcami. Potom išli ďalej domov a dobehlo ich auto, z ktorého vystúpili štyria chlapci. Q. C. hneď dostal od jedného ranu a stále ležal na zemi. Ďalší dvaja útočili na jej manžela a štvrtý na H. W.. Stála neďaleko nich a videla, že W. leží na zemi a snažila sa mu pomôcť, pričom jedného poškriabala na tvári. Videla aj to, ako jeden útočník kopol zozadu jej muža a keď k nim pristúpila, povedal jej, aby išla ďalej, lebo dievčatá nebije. Potom sa otočila a videla, že W. W. leží na zemi a nehýbe sa a tak kričala, že sa nehýbe, načo chlapci začali utekať smerom k svojmu autu a ona spoločne s Q. C. utekali za nimi, aby si zapamätali evidenčné číslo auta. Nevie, kde v čase incidentu bola W. W.. Vie však to, že odťahovala jedného chlapca vtedy, keď sama odťahovala druhého. Ona sa snažila odtiahnuť toho útočníka, aby nekopal jej manžela. Nevie, ktorý z obžalovaných útočil na koho, nepoznám ich a preto to nevie. Vie, že jeden z nich mal čierne vlasy a počas diskotéky mal stále oblečené bielo tielko. Potom už keď ich dobehli, mal už niečo na sebe oblečené. Pripomína jej tu prítomného E. P., ale nevie určite povedať, že to bol on. Nevie ani to, ktorý z útočníkov bol pri W. W., ktorý pri nej stál. Len vie, že sa bála a behala hore dole. V čase, keď videla, že W. W. leží na zemi, jej manžel H. W. tiež ležal na zemi a boli pri ňom dvaja útočníci. Nevedela, ako spadla W. W. a ani nevidela, či ju niekto udrhel. Nepamätala si aké oblečenie mali útočníci, ktorí na nich útočili. Nikto z poškodených nemal na hlave žiadny špeciálny účes. Ani jeden útočník nemal žiadny špeciálny účes, podľa nej všetci boli vyholení, neboli celkom dohola ostrihaní, boli nakrátko ostrihaní.

Poškodený H. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli na hodovej zábave a vonku vznikla slovná potýčka, po ktorej sa vybrali domov. Cestou domov ich predbehlo auto, vystúpili z neho chlapi a napadli ich. Bránil sa proti útoku a vtedy ho druhý útočník kopol zozadu. Potom odišli preč. Manželka kričala, že suseda sa nehýbe. Potom volal políciu. Pamätá si, že H. W. držal jedného útočníka, spolu spadli na zem a potom ešte prišiel na neho ďalší útočník. Nevie presne popísať, čo sa tam dialo, lebo mal moc starostí, keď tiež bol dolu na zemi s útočníkom, ktorý útočil na neho. Nevie, či to bol tento pán a ukázal na obžalovaného H. S. alebo niekto iný. Potom ho druhý kopol zozadu a to už vôbec nevie ktorý to bol. Keď suseda ležala na zemi, tak útočníci utekali smerom k svojmu

- 7 -

1T/37/2014 - 393

autu. Tento incident skončil vtedy, keď jeho manželka kričala, že sa suseda nehýbe. Vtedy útočníci zobrali nohy na plecia a utekali preč. Jeho manželka ešte utekala za nimi a zapamätala si evidenčné číslo auta a nahlásil ho na políciu. Pamätá si jedného útočníka už zo zábavy a ukázal na prítomného obžalovaného E. P., ktorý mal počas zábavy oblečené tieklo a na ňom mal bundu. Nepamätá si na tu prítomného obžalovaného H. S.. Nevi, kto ho napadol a nevie ani to, kto napadol druhých. Mal dosť čo robiť, aby sa ubránil. Nevie, akú bundu mal na sebe E. P.. Nevidel ako spadla W. W. a ani nevie, či ju niekto udrhel. Ja spoločne s útočníkom bol otočený od nej na 180 stupňov a boli vzdialení asi 15 metrov. Nepamätal si oblečenie útočníkov, len to tielko počas zábavy. Nevedel, či niektorý z útočníkov mal na hlave nejaký špeciálny účes. Oni, ktorí boli napadnutí, nemali žiadne špeciálne účesy, ktoré by boli zapamätateľné. Sám mal rovnaký účes, ako teraz, lebo účesy nemení a nemal ani blond'ové vlasy.

Svedok Š. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na začiatku ako vychádzali z kaštiel'a, tak na chodníčku sa E. P. zrazil s jedným chlapíkom, nastala tam hádka a odišli preč. Chvíľu tam ešte pobudli a potom sa rozhodli, že idú domov. Zavolali ich šoféra H. P. a keď prišiel, nasadli do auta a išli domov. Po ceste domov stretli tých ľudí a niekto skríkol, aby zastavili. Zastavili, vystúpili z auta a išli k tej partii, že sa porozprávajú. Vpredu išli E. P. I. H. S. a za nimi išiel on spolu s E. P.. Potom niečo vykriekli, E. dostal ranu a nastala tam bitka. H. S. jedného udrhel a ten spadol na zem a udrhel ho aj on sám. E. sa trhal s jedným a E. stál ešte s druhým a tento sa napriahol na E., ale E. netrafil, trafil to dievča, ktoré stálo za ním a to spadlo na zem. Potom povedali, ale neviem kto, že niekto ju trafil a padla. To je všetko, čo vie k veci povedať. Na iné si už teraz nespomína. Hádka, ktorá vznikla pri kaštieli, keď E. P. drgol do toho chlapíka vznikla preto, lebo tento chlapík mu povedal, že je Cigáň. Chlap, ktorý sa napriahol na E. P., tak sa napriahol pravou rukou. Znamená, že ju vystrel. Na tieto skutočnosti, ktoré teraz uvádzal pri svojej výpovedi, si spomenul vtedy, keď vypovedal u vyšetrovateľa. Nepamätá si kedy vypovedal u vyšetrovateľa v procesnom postavení obvineného. Nevie povedať ani to, aký čas uplynul od skutku

do dňa, kedy u vyšetrovateľa vypovedal ako obvinený. Pred týmto výsluchom na hlavnom pojednávaní ho nikto neovplyvňoval, iba H. S. sa ho opýtal, či mu došlo predvolanie na toto hlavné pojednávanie. V momente, keď poškodená po údere, ktorý smeroval na E. P., spadla na zem, tak sa všetci prestali biť a potom oni odišli do auta. Od momentu, kedy poškodená spadla na zem, do momentu, kedy nasadol do auta, nevidel, že by táto pani vstala zo zeme. Nespomína si ani na to, čo sa okolo nej dialo po jej páde na zem. Nespomína si ani na to, či niečo niekto povedal v súvislosti s jej pádom na zem.

Svedok E.S. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli v kaštieli a H. S. J. E. P. boli pri paletách, kde sa fajčí a už tam mali nejaký chlapci niečo proti nim. Potom, ako chceli ísť domov, tak sa ich chceli opýtať, že čo a ako a čo majú proti nim. H. S. I. E. P. išli pred nimi a on so Š. išli za nimi. Videl, ako E. udrel do tváre jeden z tých chlapov a nastala tam bitka medzi tými chlapmi a medzi nimi. Boli tam aj nejaké ženy, asi ich partnerky. Potom ku nemu pristúpil taký veľký chlapík, navzájom sa držali, ale k pástnej výmene nedošlo preto, lebo jedna žena pristúpila zozadu ku nemu, chytila ho za golier a za krk. Ten chlapík ho chcel udrieť, ale sa uhol tej žene sa vyšmykol a tak vrazil tej žene, nie jemu. Táto žena spadla na zem a kričali, že ju zabili. Potom aj s tým chlapom spadol na zem a niekto ho odtiaľ odtiahol. Keď vstal, videl

- 8 -

1T/37/2014 - 394

že všade bola krv a všetko bolo rozbité. Potom sa rozhodli, že idú domov a počul, ako niekto zakričal, aby si zapísali ich značku a volali políciu. Nasadli do auta a odišli, ale potom sa rozhodli, že sa vrátia a počkajú na príchod polície. Vrátili sa späť na diskotéku, ale nikto z polície neprišiel, tak išli domov. Chlapa, s ktorým sa navzájom držali, by opísal tak, že bol väčší od neho, nie vyšportovaný, ale taký objemný. To zahnanie smerom na neho, bolo také opilecké, nie športové, boxerské. Zahnal sa na neho pravou rukou. S inou ženou, ako tou, ktorá ho držala za golier a za krk, v kontakte nebol. Bol v tejto veci vypočutý asi trikrát a vždy vypovedal rovnako. S bratom sa rozprávali o tom, čo sa vtedy stalo a tiež aj s kamarátmi. Do ktorej časti tela ženy, ktorá stála za ňím, smeroval úder, ktorým pôvodne tento pán chcel udrieť jeho, nevedel uviesť. Pani stála za ním a preto to nevidel, kam ju udrel. Potom, keď táto pani spadla na zem, tak prišla k H. S. jedna druhá žena a pýtala sa ho, či zbije aj ju. Peter jej povedal, že ženy nebije. Pani, ktorá spadla na zem, stále ležala na zemi, nehýbala sa. Do ich odchodu videl iba to, že pri nej stáli nejaké iné ženy, ale nevie, či ju zdvihli alebo nie. Nepamätá si, čo mal oblečené v deň nedorozumenia jeho brat E.. Nepamätá si ani na to, či niektorí z nich, ktorí vyskočili z auta, mal oblečenú bledú bundu. Pred týmto nedorozumením na diskotéke požívali alkoholické nápoje. Myslí si, že H. S. nepil alebo pil málo, rovnako málo pil aj jeho brat E.. Viac mal vypité on sám a Š. Š.. Mal vtedy vypité a pamätá si len to, že tá pani ho držala za krk a že ten muž sa na neho zahnal, ale ho netrafil a vrazil jej.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku a že ho spáchali obžalovaní. Obžalovaný H. S. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. Naopak obžalovaný E. P. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. Obžalovaný E. P. poprel spáchanie skutku a na svoju obranu uviedol, že on bol napadnutý poškodeným, tak že ho chcel udrieť, ale sa uhol tomuto úderu a poškodený udrel ženu, ktorá stála za ním a ktorá v dôsledku tohto úderu spadla na zem. Túto obranu obžalovaného potvrdili jeho spoluobžalovaní. Jednoznačne však obžalovaní boli usvedčení zo spáchania skutku výpoveďami poškodených, ktorí uviedli, že cestou domov z hodovej zábavy boli napadnutí štyrmi mužmi, ktorí vyskočili z auta, ktoré zastavilo na ceste. Z ich výpovedí ako aj z výpovedí obžalovaných a už odsúdených vyplynulo, že obaja obžalovaní spoločne s už odsúdenými Š. Š. I. E. P. dňa 14.10.2012 o 03.00 hodine v obci A. fyzicky a slovne napadli všetkých poškodených: H. W., W. W., H. J., E. J., Q. C. I. A. C.. Z ich výpovedí vyplynulo, že obžalovaný H. S. udrel do oblasti tváre Q. C., ktorý následkom úderu zostal ležať na zemi, potom spolu so Š. Š. útočili na H. J.. Obžalovaný E. P. útočil na H. W. údermi a kopancami a potom spoločne s bratom E. P., ktorý prišiel bratovi E. P. na pomoc, útočili na poškodeného H. W. tak, že ho bili a kopali, pričom poškodená W. W. sa mu snažila pomôcť, na čo ju E. P. udrel do tváre, následkom čoho spadla a zostala ležať na zemi. Poškodená W. W. priamo na hlavnom pojednávaní usvedčila obžalovaného E. P. ako jedine možného útočníka, ktorý ju udrel do tváre, následkom čoho spadla na zem a zranila si nohu. Po páde poškodenej W. W. na zem, niektorá iná z poškodených zakričala, že W. sa nehýbe, a na to obžalovaní prestali poškodených biť, nasadli do svojho auta a z miesta činu odišli.

- 9 -

1T/37/2014 - 395

Poškodení W. W., H. W., E. J., H. J. I. Q. C. v dôsledku útoku obžalovaných a odsúdených utrpeli rôzne zranenia, ktoré sú popísané v lekárskejších správach a v znaleckom posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie E. L. B.. Z nich vyplýva, že poškodený H. W. utrpel tržnú ranu dolného očného viečka vpravo, pomliaždenie pravej očnice a pomliaždenie pravej spánkovej oblasti a oblasti ľavého záhľavia, v dôsledku ktorých sa liečil a bol práceneschopný od 14.10.2012 do 10.11.2012. Poškodení E. J. utrpela pomliaždenie ľavej polovice tváre, H. J. utrpel pomliaždenie ľavej ruky a odreniu čelovej oblasti vpravo a Q. C. utrpel pomliaždenie nosa, pričom v dôsledku týchto zranení boli iba ošetrovaní, neliečili sa a neboli práceneschopní. Najzávažnejšie zranenie utrpela poškodená W. W. a to zlomeninu vonkajšieho členka pravej dolnej končatiny, trhlinu pravého nosového krídla, otras mozgu a pomliaždenie čelovo spánkovej oblasti hlavy obojstranne. V dôsledku zranenia vonkajšieho členka pravej nohy sa poškodená liečila bola práceneschopná od 14.10.2012 do 4.1.2013. Počas liečenia bol obmedzená v bežnom spôsobe života tak, že v čase keď mala na nohe sadru, sa pohybovala len s pomocou bariel aj potom keď jej ju dali dolu, ešte musela používať barle až do 3.12.2012. Od 3.12.2012 postupne zaťažovala nohu a do ukončenia práceneschopnosti.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo a aj v ich súvislostiach a skutok, ktorý obžalovaní spáchali kvalifikoval u oboch ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, pretože mal preukázané, že obžalovaní sa dopustili slovne aj fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. U obžalovaného E. P. aj v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona, pretože poškodenej W. W. úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil jej týmto činom ťažkú ujmu na zdraví. Ťažká ujma na zdraví vznikla u poškodenej nedbalosťou obžalovaného. Nebolo preukázané, že jej chcel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, táto vznikla jeho nevedomou nedbalosťou, pretože nevedel, že svojim konaním jej môže spôsobiť takéto vážne zranenie, ale bol uzročený s tým, že keď bude na poškodenú útočiť, tak jej ho spôsobiť môže. Táto jeho vedomosť vyplývala najmä z toho, že ako muž mal fyzickú prevahu nad poškodenou. Ťažká ujma na zdraví u poškodenej spočívala v tom, že vážna porucha zdravia u nej trvala dlhší čas, teda viac ako 42 dní. Vážna porucha zdravia u poškodenej spočívala v tom, že bola obmedzená v voľnom pohybe, pretože sa mohla pohybovať iba za pomoci bariel.

Obžalovaný H. S. na svoju obranu nič podstatné neuviedol. Obrana, obžalovaného E. P., že skutok nespáchal ale on bol napadnutý poškodenými, bola jednoznačne vyvrátená vykonaným dokazovaním, tak ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný H. S. v mieste trvalého bydliska má dobrú povesť, pre priestupok nebol oznámený ani postihnutý. Doposiaľ nebol súdne trestaný.

Obžalovaný E. P. v mieste trvalého bydliska má dobrú povesť, pre priestupok nebol oznámený ani postihnutý. Doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Súd zistil u obžalovaného H. S. tri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, l/, n/ Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život, priznal k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Súd nezistil u neho žiadnu priťažujúcu okolnosť. U obžalovaného E. P. zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, n/ Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Súd zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že spáchal viac trestných činov.

S prihliadnutím na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na mieru zavinenia každého z obžalovaných a následok ich konania im súd obom uložil podmienené tresty odňatia slobody. Obžalovanému H. S. v trvaní 6(šesť) mesiacov so skúšobnou dobou 1(jeden) rok a obžalovanému E. P. úhrnný v trvaní 2(dva) roky so skúšobnou dobou v trvaní 30(tridsať) mesiacov.

Súd zaviazal obžalovaného E. P. zaplatiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Bratislava na jej účet vedený v Štátnej pokladnici a Sociálna poisťovňa Bratislava, na účet jej pobočky v Trnave, pretože škoda im vznikla v súvislosti so zranením poškodenej W. W.. Obe spoločnosti si nárok na náhradu škody uplatnili riadne a včas. Obžalovaný je povinný zaplatiť spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, na účet vedený v Štátnej pokladnici číslo účtu SK4181800000007000221526, VS:1406003901, KS:0058, sumu 1.554,34 eura za náklady spojené so zdravotnou starostlivosťou a Sociálnej poisťovni Bratislava, na účet pobočky v Trnave, Ulica V. Clementisa číslo 24/A, Trnava sumu 1.060,90 eura za náklady spojené s vyplatením dávok nemocenského poistenia počas práceneschopnosti poškodenej.

Súd poškodenú spoločnosť Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova ulica číslo 25, Bratislava, s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, pretože zranenie poškodenému Petrovi Zacharovi zranenia nespôsobili iba obžalovaní ale aj odsúdení.

Rovnako súd poškodené spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava a Sociálna poisťovňa Bratislava, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko ich zvýšené nároky súviseli so zraneniami poškodených H. W. I. H. J..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie

musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Proti rozsudku nie je oprávnený podať odvolanie ten, kto sa výslovne vzdal.